

Завършила отлично задачата си, 12/11-а рота късно през нощта се завърна на позицията си.

От сръдния участък се изпратиха: 1) от 3-а рота един взвод по пътя за Качаник. Взводът настъпи на около 2 клм. напред и донесе, че противникът съ около 2 роти се окопал на височините северозападно от с. Доганъ, а задъ тѣх имало 1 планинско орджие. Взводът е билъ обстрелянъ отъ противника и има 2 войника ранени; 2) отъ 5-а рота единъ взводъ — по посока на к. 813. Взводътъ донесе, че на северозападните склонове на к. 813 се окопавали 2—3 неприятелски роти.

За да се събератъ повече сведения за противника и да се заеме височината при с. Бѣлиградче, отъ която се наблюдаваше сето, което води отъ Феризовичъ презъ Пожеранъ за Гиляне, командирътъ на бригадата реши да продължи разузнаването предъ дѣсния участък на 18 октомврий съ по-голѣми сили. Затова заповѣда на началника на участъка да назначи 2 роти съ едно планинско орджие и една картечница, които на 18 октомврий въ 7 часа да настѣпятъ и заематъ височината, а на командира на артилерийското отдѣление — да поддържа ротитѣ съ огнь.

Началникътъ на участъка назначи за целта 9/11-а и 2/24-а роти, съ едно планинско орджие и една картечница подъ командата на командира на 9-а рота поручикъ Димчевъ. Въ 7 часа ротитѣ настѣпиха и, безъ да срещнатъ противникъ, заеха Бѣлиградче, а оттукъ се насочиха къмъ височината, за да я заематъ. Когато настѣпиха къмъ височината, натъкнаха се на окопана сръбска позиция, заета съ около 2 полка, 8 орджия и картечници. Сърбитѣ веднага контръ-атакуваха дветѣ роти, които отстъпиха и напустнаха с. Бѣлиградче. Къмъ 13 часа сърбитѣ обхванаха дѣсния флангъ на нашитѣ роти и положението имъ стана тежко. Началникътъ на дѣсния участък подполковникъ Кантаржиевъ, като схвана тежкото положение на ротитѣ, за да улесни тѣхното оттегляне, изпрати 1/24 а рота на помощ. Оттеглянето стана съ голѣми трудности и чувствителни жертви. 9/11-а рота имаше 4 убити войника, 38 ранени и 2 въ неизвестностъ. Общо дветѣ роти имаха загуби: войници убити 24, ранени 69, въ неизвестностъ 10. Началникътъ на участъка подполковникъ Кантаржиевъ бѣ раненъ.

Дѣсниятъ участък бѣ останалъ само съ 6 роти (9/11-а, 12/11-а роти и 1/24-а дружина). Срещу него сърбитѣ имаха голѣмо числено превъзходство. Началникътъ на участъка, подъ впечатлението, че противникътъ проявява признаци да мине въ настѣпление, поиска помощ отъ командира на бригадата. Последниятъ му изпрати единствената 11/11-а рота, която имаше въ бригадна поддръжка, заедно съ командира на 3/11-а дружина капитанъ Задгорски.

Командирътъ на 1/3-а бригада донесе за положението на командувашия II армия, като моли да му се върне отнетата и изпратена въ гр. Куманово 4/11-а дружина.

Отъ 19 до 29 октомврий дружинитѣ отъ полка останаха на заетитѣ позиции, като продължаваха усъвършенствуването имъ и разузнаваха за противника.